

РЕШЕНИЕ

№ 7045

гр. София, 20.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в публично заседание на 28.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **10570** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.135, ал.2 от Административно процесуален кодекс (АПК) във вр. с чл.25 от Закон за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР)чл.39, ал.1 от Закон за защита на личните данни (ЗЗЛД) . С определение №933 от 6.10.2025г. на АС – Монтана делото е изпратено по подсъдност на АССГ.

Производството е образувано по жалба на П. П. П. от [населено място], подадена чрез пълномощник адвокат К., срещу Решение №УРИ 301005-29/22.08.2025г. на Директора на ОД на МВР М. с което е отказано да бъдат изтрети личните данни на П. П. П., [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], област С., кв. Д., [улица], обработвани в информационните фондове на МВР във връзка със ЗМ № 655/1997 година, респ. сл. дело №32/1997 година по описа на ОСЛО-М., а именно: Присъда по съдебно дело №111/1997 година по описа на РС-М., за престъпление по чл. 198 от НК-грабеж, вид: лишаване от свобода 1 година-условно.

В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен, тъй като вече е налице влязло в сила съдебно решение и издадена въз основа на него заповед за снемане на данните на П. П. П. . Прилага се Заповед №3286з-4546/10.12.2024г., с която е заповядано/разпоредено снемане на всички полицейски регистрации, извършени в РУ - М., включително карта за регистрация, снимки и др.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.Изразява становище за основателност на жалбата и претендира разности.

Ответникът - директорът на ОД на МВР - М., не се представява. Депозира писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление на П. П. П., постъпило в Главна дирекция „Национална полиция“ с вх. №328605-131/03.06.2025 година, препратено до ОД на МВР М. е направил искане да му бъдат заличени всички обработени лични данни в информационния масив в МВР във връзка с извършени от него деяния през 1997 година на ОДМВР М. и 2016 година на ОДМВР В.. Към заявлението си не прилага писмени доказателства.

Производството пред ОД на МВР М. се е развило по реда на чл. 42, ал. 1, чл. 45, чл. 55 и чл. 56, ал. 2 и ал. 6 от ЗЗЛД във връзка с чл. 25, ал. 3 от ЗМВР.

Установено е, че във връзка със ЗМ №655/1997 година по описа на РУ М. е образувано сл. дело №32/1997 година по описа на ОСЛО-М. срещу П. П. П., с ЕГН78006141865 и още едно лице за престъпление по чл. 198, ал.1 във вр. с чл. 20, ал.2 и чл. 63, ал.1, т.3 от НК. В писмо изх. №6 Ч 0/30.11.2023 година на РП-М., наш УРИ 301000-18979/30.11.2023 година е посочено, че следствено дело №32/1997 година по описа на ОСЛО при ОГ1 М., пр. преписка №700/1997 година по описа на РП-М. е било образувано срещу П. П. и Т. И., като на 30.05.1997 година делото е внесено в РС-М. с обвинителен акт №100/1997 година. Към преписката е приложено копие от Присъда от 01.10.1997 година по НОХД №111/1997 година по описа на РС-Монтана, влязла в законна сила на 16.10.1997 година, от която е видно, че съдът е признал подсъдимия П. П. П. за виновен в извършено на 23.02.1997 година престъпление по чл. 198, ал.1 във вр. с чл. 20, ал.2, чл. 63, ал.1, т.3 вр. е чл. 54 от НК и заедно с другото лице Т. И. ги осъжда на една година лишаване от свобода, като на основание чл. 66, ал.1 от НК отлага изтърпяването на така наложеното наказание за срок от три години от влизане на присъдата в сила.

От приложената към преписката от ЦАИС „Съдебен-статус“ Електронна справка за съдимост рег. №250718005000319605 от 18.07.2025 година е видно, че П. П. П. е осъден по НОХД № 111/1997 година на Районен съд-Монтана, като на 16.07.2020 година е реабилитиран по право на основание чл. 86, ал.1, т. 1 от НК. От същата справка за съдимост е видно още, че П. е решение по НАХД №561/2016 година на РС-В. е признат за виновен в извършено престъпление по чл. 131, ал.2, пр.13, т.4 вр. чл. 130, ал.2 от НК, като на основание чл. 78а от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева.

Видно от представените с настоящата жалба доказателства жалбоподателят П. П. П. е подал предходно заявление с рег.№369005-40/11.09.2023г. до ГД „НП“. По това заявление първоначално е постановен отказ който е отменен с Решение №1336/22.07.2024г. по АД №152/2024г. на Административен съд - Враца е отменен отказа на ГДНП и преписката е върната на органа за ново произнасяне. След това директорът на ГД НП е издал Заповед №3286з-4546/10.12.2024г., с която е заповядано/разпоредено снемане на всички полицейски регистрации, извършени в РУ - М., включително карта за регистрация, снимки и др.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички

основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия по чл. 29 ЗМВР, съгласно която разпоредба администратор на лични данни е министърът на вътрешните работи, който може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица. Решението е издадено в предписаната от чл. 59, ал. 1 АПК писмена форма, като съдържа задължителните реквизити, посочени в ал. 2 на същата разпоредба. Посочени са фактическите и правните основания за издаването на административния акт, което е предпоставка за упражняване на контрол за законосъобразност.

Съдът намира, че административният орган не е спазил административнопроизводствените правила при издаване на оспореното решение и конкретно не е изяснил релевантните факти . В преписката и в оспореното решение не са коментирани изложените в съдебното производство възражения и приложените писмени доказателства . Административният орган не е спазил и общото правило по чл. 35 от АПК за изясняване на релевантните за случая факти и обстоятелства. Съгласно чл. 36 от АПК служебно е следвало да събере всички относими доказателства. Нарушен е принципа за истинност по чл. 7 от АПК. Предвид изложеното се стига до извода, че процесният акт е издаден при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на чл. 35 АПК. Следователно оспорената заповед се явява незаконосъобразна, като издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, основание за отмяната ѝ по чл. 146, т. 3 АПК. Неизясняването на всички релевантни факти от административния орган е пречка пред съда да се произнесе и по направеното искане за нищожност на оспорения акт.

Оспореното Решение е незаконосъобразно и съдът следва да го отмени. Тъй като административното производство е започнало по инициатива на адресата на акта съдът следва да изпрати преписката на органа със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона като на основание чл. 174 АПК определи срок за произнасяне. С оглед на естеството на актът съдът следва да определи срок на органа от един месец за произнасяне.

С оглед на изхода от спора, направено от касатора искане и на основание чл. 143, ал. 1 АПК съдът следва да осъди Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи – М. - юридическото лице, в чиято структура е органът - ответник, да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски. Същите, видно от доказателствата по делото са в размер на 5,11 евро или 10 лв. държавна такса и 511,29 евро или 1000,00 лв. адвокатско възнаграждение по договор за правно обслужване от 24.09.2025г.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 173, ал. 2 АПК съдът :

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №УРИ 301005-29/22.08.2025г. на Директора на ОД на МВР М. с което е

отказано да бъдат изтрети личните данни на П. П. П., [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], област С., кв. Д., [улица], обработвани в информационните фондове на МВР във връзка със ЗМ № 655/1997 година, респ. сл. дело №32/1997 година по описа на ОСЛО-М., а именно: Присъда по съдебно дело №111/1997 година по описа на РС-М., за престъпление по чл. 198 от НК-грабеж, вид: лишаване от свобода 1 година-условно.

ИЗПРАЩА приписката на органа - Директора на ОД на МВР М. за ново произнасяне при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в мотивите на решението.

ОПРЕДЕЛЯ едномесечен срок за произнасяне.

ОСЪЖДА Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи- М. да заплати на П. П. П., [ЕГН] сумата от 516,40 евро или 1010 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл. 138 АПК да се изпрати препис от същото.